

1188

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 13 / ב'

מישיבת ועדת השירותים הציוניים, שהתקיימה ביום ג',
כ"א בטבת תשי"ז - 25.12.56, בשעה 9.00.

נוכחו - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- ד. הקטין
- ח. יהודה
- ש. יוניצ'מן
- פ. זוארץ
- ש. כפרית
- ד. נצר

מוזמנים:

- מר ברסלע - המנהל הכללי של משרד הסעד.
- פרופ' מר - המנהל הכללי של משרד הבריאות
- מר דגן - המזכיר הכללי של משרד הבריאות
- מר רוזנטל - מטעם משרד המשפטים.

סדר-היום: (א) פניית קואופרטיב "התקוה";
(ב) פניית מועצת פועלי צפת בענין בי"ח לשחפת אשר בצפת.

א. פניית קואופרטיב "התקוה".

היו"ר מ. ארם: אני פותח את הישיבה.

בידי מכתב של קואופרטיב "התקוה" מיום 6.11.56. (קורא את המכתב).

אני מבין שלמר ברסלע יש לומר משהו בענין

זה.

מר ברסלע:

אני מניח שענין זה הנו חדש ליושב-ראש הוועדה, ואינו חדש לחברים הוותיקים אשר בוועדת השירותים של הכנסת. זהו סגנונם של העוורים, ועלינו לסלוח להם על כך. מה שהם תובעים הם מזכירים במכתב, ואילו מה שהם עושים - הם אינם מזכירים.

זהו קואופרטיב לא קל, לא לנו ולא למרכז הקואופרציה, ואנחנו עשינו רבות על מנת לעזור לו, כי הוא מסונף למרכז הקואופרציה. אנחנו העמדנו לרשותם 3 מחסבים גדולים, שני מחסבים גדולים בייפו בשביל בתי-המלאכה שלהם; וב) אנחנו משווקים את התוצרת שלהם בסעור של 40% מן התוצרת. נוסף לכך, אנחנו נותנים חלק מהחומר הגלמי ונותנים להם אשראי בגבול של 16 אלף לירות.

למרות כל האמור לעיל, קיים מאבק תמידי אתם. הם עשו מעשה שלא בידיעתנו ואף לא בידיעת הגוף המוסמך - מרכז הקואופרציה - והם הזמינו מכוונות מגרמניה, לעשיית שטיחים ודברי אריגה אחרים. שלחו שנים מבין החברים שלהם ללמוד לעבוד במכוונות הללו. ועתה הם לוחצים עלינו שאנחנו נרשה להם להזמין מדריך מגרמניה, וכמובן שאנו לא הסכמנו לכך.

בקואופרטיב הזה ישנם 12 חברים, מהם 4-5 עוורים אשר אותם אנו הכנסנו. אנחנו דרשנו להגדיל את הקואופרטיב כדי להכניס עוורים נוספים, אך הם סרבו למרות שהתחייבנו לשווק 75% מן התוצרת שלהם. בזמנו, מרכז הקואופרציה דרש 1500 לירות להכנסת כל חבר, ואכן אנו שלמנו עבור 6 חברים חדשים, בסך של 9000 לירות, למרכז הקואופרציה. לאחר מכן הסתבר, כי הם לא רצו ללמד את החברים החדשים וכו'.

אבל קיים מאבק עוד קשה יותר אתם. לקואופרטיב הזה יש סניף בירושלים, נדמה לי שעובדים בו כ-4-5 עוורים. הם רוצים לחסל את הסניף הזה. זהו כמובן אמצעי לחץ, הם טוענים כי הם אינם יכולים להתקיים, וכי סניף זה גורם גרעון להם. העוורים העובדים בירושלים, הם אנשים ותיקים, והם קטורים אל משפחותיהם, וזה יהיה מסוּם עוול אם יבצעו את חיסול הסניף הזה. בדרך כלל, יש סכסוכים גם בקרב הפקחים, אבל עם העוורים הסכסוך הוא הרבה יותר קשה.

הלחץ שלהם הובא לידי ביטוי בזה, שאנו ניתן להם הלוואה בסך של 20 אלף לירות; על האשראי שהם מקבלים בסך של 16 אלף לירות - הם אינם מתווכחים. הם רוצים לעשות מלאי עוד יותר גדול. ההנחות שהם מקבלים אצלנו הן הרבה יותר נוחות מכל מקום אחר.

ועתה רצוני לומר לכם, כי קודם כל - אין לנו סכום כזה, וזה איננו מוצדק מסוּם שאנו מספקים להם חלק גדול מהחומר הגלמי. זוהי, לדעתנו, דרישה בלתי-מוצדקת, זוהי דרך של סחטנות. הם רוצים לפתח את ענף השטיחים ולמטרה זו הם זקוקים לכסף רב.

אנחנו עומדים לברר את הבעיה מיסודה, יתכן ואנו נציע להפריד בין האגודה הירושלמית וממנה ניצור קואופרטיב עצמאי. למרכז הקואופרציה יש מאות קאופרטיבים, וזהו אחד הקואופרטיבים הקשים ביותר. ביחד עם מרכז הקואופרציה אנחנו רוצים למצוא דרך כיצד ליישב את הבעיה הזו.

ולכן, למרכז "התקוה" אינני נכון להמליץ אף פרוטה אחת, ואם אפשר להפריד את הקואופרטיב הירושלמי, כי אז הייתי נכון לעשות זאת, ואף הייתי משקמו עד כדי עמידה על רגליו.

חברי הוועדה הוותיקים ודאי זוכרים כיצד הם מארגנים שכיחה; הם מאורגנים יפה מאד. בתחילה הם מודיעים לעתונות כי ביום מסויים הם עומדים לערוך שכיחה-שבת ברחבת הכנסת, וכו' וכו'. והם עושים זאת באופן מאורגן מאד.

מכל מקום אנו שמחים שעלה בידינו, בזמנו, לסדר 16 משפחות, אשר הן היו בתנאים קשים מאד. אלה היו חניכים של בית החינוך לעוורים בירושלים. אפשר לומר כי הם מקיימים בכל זאת את עצמם, ומפרנסים את משפחותיהם מעמל ידיהם. מצבם איננו מזהיר ביותר, אבל הוא אינו קשה ביותר.

קואופרטיב צריך להיות בן 6-7 חברים.
הירושלמים הם 4 אנשים בסך הכל.

הי"ר ס. ארם:
יש הנהלת חשבונות מסודרת. הם אינם כותבים כמה הם מרוויחים. הם טוענים כי מצבם קשה. אני חושב, כי מרכז הקואופרציה יודע כמה הם משתכרים.

מר ברסלע:
הם מייצרים בערך 50-60 אלף לירות תוצרת. אנחנו משווקים בסך 25 אלף לירות מן התוצרת. יש להם חנות גדולה ברחוב הרצל בתל-אביב.

ד. נצר:
אני מציעה, כי אנו נסתפק בהסכרת מנהל מסרד הסעד, ולדעתי, לוועדת השירותים אין מה לעשות בענין זה.

רוצה אני לרענן במקצת את זכרונם של חברי הוועדה הוותיקים: אנחנו עסקנו בענין תעסוקת העוורים למרות שבעיה זו שייכת לוועדת העבודה. אני שמחה שהמלצות ועדת השירותים נתקבלו, העוורים עובדים והם מרוויחים את לחמם; התוצרת שלהם משווקת וכוון וכו'. הקואופרטיב הזה עומד על רגליו, והוא איתן, ואני אף שמחה שהם רואים את עצמם כמוסד מסקי שיש לו בעיות רבות מסלו כפי שיש לכל מוסד מסקי אחר.

יחד עם זה נראה לי הרעיון של מר ברסלע, על הפרדת הסניף הירושלמי, אם כי אני בטוחה שאחרי שתהיה ההפרדה הם יבואו בטענות נוספות, ואז תפרוץ שביחה וכו'. לדעתי, אם תהיה הפרדה אז יהיה מקום קליטה למספר נוסף של אנשים.

הי"ר ס. ארם:
מתוך כמה טעמים, אני לא בעד זה שאנחנו נענה במכתב ושלא נשמע אותם, וזאת לא מטום שאני תולה תקוות שהענין יסודר. אני גם יכול לומר שבעיה זו שייכת לוועדת העבודה ולא לוועדת השירותים, כי אנו איננו עוסקים בבעיית הקואופרטיבים.

לדעתי, כשמשוהו פונה, אזי יש להיענות לו, יש לשמוע אותו וכו'. אני מציע להטיל על שני חברים שיראו את הבעיה הזו מקרוב, ידברו אתם, ויבואו בדברים עם מרכז הקואופרציה.

(ב) אני מעודד את הרעיון של מר ברסלע - להפריד את הסניף של הירושלמים; שהוא יהיה קואופרטיב עצמאי, וזה טוב מכמה בחינות.

מר ברסלע:
אני מבקש להצטרף אל שני החברים אשר עליהם יוטל לכרר את הבעיה הזו. אני מציע שניפגש אתם בתל-אביב.

ששני חברי הוועדה: יו"ר הוועדה, ס. ארם וד. נצר ביחד עם מר ברסלע יבקרנו את קואופרטיב "התקווה" ויבררו את מצב הדברים במרכז הקואופרציה.
ה ו ח ל ט

ב. פניית מועצת פועלי צפת בענין בי"ח לשחפת צפת.

היו"ר מ. ארם:

אנחנו עוברים לסעיף השני שבסדר-יומנו -
ענין בי"ח צפת. אנחנו קבלנו מכתב ממועצת
פועלי צפת מתאריך 11/12/56. (קורא את המכתב).

פרופ' מר:

"הדסה" רוצה להיפטר מבית-חולים זה, ובמסך
השנה או השנתיים הקרובות היא תיפטר
מהעול הזה. היא רוצה לחסל אותו כדי להשקיע רוב כוחה בבית-הספר
לרפואה בירושלים. "הדסה" התחילה לנהל מו"מ עם משרד הבריאות, והיא
מציעה שמשרד הבריאות יקח על עצמו, באופן הדרגתי, את ניהול בית
החולים הזה. באופן עקרוני, משרד הבריאות לקח על עצמו את בי"ח
צפת.

בינתיים נודע לי כי תושבי צפת מתנגדים
שבית חולים זה יעבור לרשות משרד הבריאות. בנידון זה משרד הבריאות
לא יכול לעשות ולא כלום. כי גם לנו אין הרבה כסף, אבל אם אנחנו
לוקחים על עצמנו את בי"ח הזה, היה זה משום הצלת העיר צפת.

לדעתנו, אנו יכולים להמשיך עוד שנה-שנתיים
לתת כסף ל"הדסה", כדי שהיא תמשיך לקיים את בית החולים הזה.
דברתי עם ד"ר מן, ורציתי לשכנע אותו להמשיך לקיים את בית החולים,
אך הוא אמר לי כי זה לא תלוי בו, אלא הוא סוכרר לכתוב בנידון זה
לאסריקה.

אני השתדלתי שבית חולים צפת יפסיק להיות
בי"ח עבור חולי שחפת. אנו מחזיקים בארץ 1331 מיטה לחולי שחפת,
ושוכבים 1300 חולים. כמובן שיש צורך לחסל כמה מיטות, אנו נדעה, כי
במסך השנתיים הקרובות, אני נצטרך לחסל עד 700 מיטות; קרוב ל-250
מיטות אנחנו מחסלים עכשיו. אולם כל מיני מקרים עלולים לקרות
עקב העליה וכו'.

את בית-החולים באר-יעקב אנחנו עומדים לקבל
ואנו נחזיק שם עד 400 מיטות; מלבד בית לים זה יש גם "בית-מאיר",
"איתנים" ועוד. משרד הבריאות לא יוכל לקיים מיטות לשחפת בלבד.

מכל מקום, הנעיה היא - צפת. אני
הרסיתי לעצמי לומר לאותם האנשים שפנו אלי, שאנו נעשה הכל כדי
להמשיך לקיים את בי"ח צפת. ומכאן רצוני לעודד בעיה נוספת והיא -
בעיית הגליל העליון. לתושבי הגליל העליון אין בית חולים כללי.
"פוריה" לא יכולה לספק את כל צרכי הסביבה, וטבריה - זהו מרחק רב,
של 50 ק"מ בערך. ולכן היתה לנו תכנית, להפוך את בי"ח צפת לבי"ח
כללי. תושבי צפת מתנגדים לזה, הם טוענים כי זה משנה להם. הם
אוסרים - בין היתר - כי בצפת מבקרים תיירים, באים מכל קצות הארץ
לבקר את החולים וכו'. ומי יבוא לבקר את החולים, כשבית-חולים זה ייפך
לבי"ח כללי? - אנשי הקבוצים, אנשי הסביבה. רק הקיוסקים יחיו מהם.

רצוני להביע את חששותי לגבי צפת, היא
עלולה לאחר את הרכבת. בינתיים אנחנו מעבדים תכנית להקמת בית-חולים
כללי בשביל תושבי הגליל העליון. ולכן יעצתי לאנשי צפת, ואמרתי להם,
כי על"ידי הפיכת בית-חולים זה לבית-חולים כללי, אזי יוכפל מספר
העובדים וכו'.

ד. הקטיון:

לפני כמה זמן, היה לנו דיון בענין מצב
בתי החולים בגליל ובנגב. הדיון הזה התנהל
בהשתתפות משרד הבריאות, ואז נאמר במפורט
ייהפך לבית-חולים כללי. אינני יודעת מה נעשה מאז ועד עתה.

נאמר גם, כי ישנן אילו מסיבות אשר הן מפסרות לזרז את ההעברה הזאת, והן הציוד שקבלו לשעת חירום. אני, בהזדמנות זו, רוצה לדעת, מה נעשה מאז ועד עתה.

אני מניחה שמספר חולי השחפת בצפת פחת. האם במקום חולי שחפת שיצאו את בית החולים פתחו מחלקה למחלות ילדים, למחלות פנימיות וכו'? אני שואלת זאת, מסום שאני יודעת באיזה מצב נתונה האוכלוסייה של הגליל העליון. קרו לא מעט סיבוכים בגלל המרחקים האלה, בגלל ריחוק בית-החולים מהמקום.

פרופ' מר אמר, כי בדעתם לבנות בית-חולים על ידי אילת השחר. אבל אינני רואה זאת בתקציב הפיתוח של השנה הזאת. בינתיים התקציב נמצא בגרעון. ולכן אינני יודעת מתי יבנו את בית-חולים באילת-השחר. לדעתי, כדאי לעשות פעם סיוור בהרי נפתלי, כדי לראות מקרוב את רמת היסובים. ממרחקים אלה נוסעים לעפולה, לטבריה - זהו דבר בלתי-אנוסי.

אינני יודעת מה ההגיון בדבר, שאנשי צפת רוצים שבית חולים זה ימשיך להיות לחולי שחפת דוקא. התיירים באים לצפת בגלל הגוף, העתיקות, בית-הכנסת וכו', ולא בגלל חולי השחפת.

מסום כך נראה לי, כי אנו חייבים לבקש לזרז את הריאורגניזציה הזאת בבית-החולים של צפת.

בהזדמנות זו, רוצה אני לשאול את באי-כוח משרד הבריאות, ולקבל תשובה: אני קבלתי מכתב מאנשי הגליל העליון, ושם כותבים לי שבקרית-שמונה יש מרפאה, והרופא שבמקום איננו מסוגל להמשיך בעבודתו; כרופא הוא אינו מוכן לעבוד בתנאים כמו שישנם שם. הכל פתוח במרפאה, הבניין לא גמור, ולכן הוא אינו מסוגל לבדוק את החולים שבאים אליו. הוא אינו יכול לבדוק לב, ריאה וכו'. ולכן אני אומרת, כי אל לנו לסמוך על מיבנים חדשים, אלא לסיים את בניית המיבנים בהם החלו זה מכבר.

כמו כן קיימת אי-הבנה בין המועצה המקומית לבין קופת-חולים. יש שם עשרת אלפים תושבים, 2000 ילדים. האדם שכתב לי בשם הרופא, כי חלק לא קטן של הילדים שבאים להיבדק אצל רופא זה הם חולי רעב.

ולכן אני אומרת, כי לא יקום בזמן הקרוב שום בית-חולים אחר בגליל העליון, אלא להפוך את בי"ח צפת לבי"ח כללי. אנחנו צריכים לבקש לגמור את הבניה של המרפאה בקרית-שמונה. אני רוצה לציין גם, כי אין לנו רופאים חלוצים בארץ אשר ירצו ללכת לכל מקום שיידרשו.

ד. נצר:
למה אנשי צפת חרדים כל כך, זה מובן מאליו; הם בבחינת טובעים הנאחזים בקס. הם חוססים. כל מי שיכול, בורח מצפת. העסקנים והעירייה רואים כל זה מתוך חרדה. זוהי הנקודה, בדמה לי, אשר עליה חייבת לצוין ועדת הסירותים. אבל השאלה היא, במה הם צודקים?

העסקנים בעיר צפת רואים כל הפחתת תעסוקה, תזוזת כל משפחה וכו' - הם רואים זאת מתוך חרדה. ולכן הם פונים לכל אחד ואחד.

לדעתי, אנו במקרה זה, יכולים לעודד ולהרגיע את אנשי צפת. ואני מבינה את משרד הבריאות, ודאי שלא נוח לו במצב זה. אם באמת לא יבולע להם - הרי מסגרתם לא תצומצם, אלא להיפך - היא תתרחב.

מה אנשי צפת אומרים? - זה בטח ישנו, ודאי מצריך לקום גם בית-חולים כללי, כלומר, הם רוצים גם את בית-חולים כפסיכיאטרי.

בהודמנות זו רצוני לשאול: היה פעם בצפת בית-חולים על הצ'כוסלובקית (פרופ' מר) זה הפך להיות בית-חולים לילדים?

העברת בית-חולים לשחפת למסדר הבריאות, ודאי יגרום גם להעברת בית-חולים לילדים; אנשי צפת טוענים כי זהו למעשה צמצום המסגרת.

ש. כפרית:

בזמנו, אנחנו סיפלנו באשפוז תושבי הגליל, והמצב הולך ומחמיר עקב העליה שזרמת לשם. אנחנו יודעים שלא רק קרית-סמונה מונה 10 אלפים נפש, אלא צפת עצמה קולטת עליה.

נראה לי, שלא עומד כאן לדיון ענין צמצום האשפוז, אלא להיפך - שמירה על הקיים והרחבתו. לדעתי, אנו חייבים להגביר את היעילות; אם יש צורך בבית-חולים כללי, אז זה חייב להיות.

בקרית-סמונה המצב הנו חמור למדי, ועדות הרופא מוכיחה את המצב שם, בהודמנות זו, הייתי רוצה לסמוע מהי מידת השותפות של מסדר הבריאות עם קופת-חולים במקומות כאלה. קופ"ח נאבקה קשה, וזה לא רק במרפאות, אלא גם בטיפות-חלב. לדעתי, היה כדאי לסמוע בנדון זה, כי המצב דוחק למדי. נאמר, כי הילדים רעבים; אם כן, מה המצב לגבי החינוקות? מה עושה מסדר הבריאות בענין זה?

מר דגון:

יש מסוים חשיבות בזה שאנו נראה את מקומנו הריאלי בתוך מסגרת הבעיה הזו.

אנחנו תמיד נקטנו קו, שצפת צריכה לסמוע על המקום. אם "הדסה" באופן מוחלט תגיד, שאין לה צורך בקיום בית-חולים זה, הרי זו זכותה הלגיטימית. ב"נצח-מאיר" יש 200 מיטות חפסיות. יש מיטות חפסיות גם בגאר-יעקב, ב"איתנים" וכו'.

אם נוכל לבוא לידי הסדר עם "הדסה", מה טוב; ואם לאו - אינני יודע מה יהיה. אותנו לא צריך לשכנע; אנו עושים כל מה שעולה בידינו. אנחנו מסלמים ל"הדסה" 140 אלף לירות על חשבון החזקת בית-החולים הזה, בו בזמן שלא היתה מקבלת שום תמיכה בטיפותיה. יוצא איפוא שאנו חסכים ב-1100 לירות למיטה בקירוב. זה מהווה 50% מהוצאות המיטה. אנחנו בענין זה עשינו דבר מיוחד. אנחנו מבקשים מ"הדסה" שהיא תסתפק הלאה באותם 140 אלף הלירות לגבי העתיד. ד"ר מן - מנהל "הדסה" - מסתדל אמנם לעשות זאת, אבל מה יהיה הלאה - איננו יודעים.

הכפלת מספר העובדים מתבטאת בעטרות אלפי לירות, התקנת ציוד מתאים, שיפוץ, פיתוח וכו' - כל זה מצריך עטרות אלפי לירות באם נהפוך את בית-חולים צפת לבית-חולים כללי.

הבעיה היא כללית. הגענו לתקציב פיתוח בסכום של 8,5 מיליון לירות. בבאר-שבע מקימים בית-חולים. עלינו לתת הלוואה לבית-החולים, ואין לנו כסף לתת הלוואה כזו. לדעתי, אם לא תהיה בענין זה תמיכה סלקטיבית, כי אז אין מה לעשות עם צפת. אנו לא נתגבר על זה. לעומת זה אני סבור, שביחס לצפת יש צורך נוסף, והוא האוצר בותן צפת הנחות מסוימות לפיתוח העיר. אם האוצר יראה זאת מתוך אספקט של פיתוח צפת, אזי ודאי נוכל להפוך את בית-החולים לכללי, כי זה מצריך ציוד מיוחד והחזקתו היא כפולה. בהצעת התקציב לשנת הכספים החדשה, אנו הקצבנו 140 אלף לירות לבית-חולים צפת. כל התקציב לבית-חולים זה הוא 350 אלף לירות. וכדי להפוך אותו לבית-חולים כללי, אזי יש לעשות את החישוב. לדעתי, זה יהיה מסוים הישג לגבי צפת.

אני מציע שוועדת השירותים תראה את הבעיה באור זה, ותקיים בירורים עם גורמים נוספים. כאמור, באופן הדרגתי, אנו נהפוך את בית-החולים לבית-חולים כללי. בבית-חולים מאושפזים בשעה זו 30 חולי שחפת. אחרי מבצע סיני מספר החולים פחת,

פרופסור מר:

אם נקבל את בית-החולים ונבוא לירי הסכם עם "הדסה", או שאנחנו נקבל את בית-החולים בתמיכת "הדסה", ועד אשר נקבל תקציב אנו נוכל להתחיל להפוך את בית-החולים לכללי בתנאי אחד, והוא: שלא תהיה התנגדות מצד תושבי צפת.

מר דגון:

השאלה שהועלתה ע"י כל המסתתפים בדיון זה, היתה שאלת זכויות העובדים. הנהוג במקרים כאלה הוא כזה: תמיד כשחסלנו בית-חולים, אז חסלנו אותו לפי התקן. העובדים אשר הם חיוניים לבית החולים אותו נקבל, יעברו באותן הזכויות לפי התקן שלנו.

ר. הקטין:

הנה כאן הוסבר שיתכן ו"הדסה" תסכים להשאיר את בית-החולים במצב של סטטוס-קוו. האם לא ניתן ללחוץ על "הדסה" להמשיך כפי שבית-החולים קיים, ולהעבירו לבית-חולים כללי? אמר סר הבריאות, כי בית-חולים צפת הוא מצוייד וזה מקל על "הדסה" להפכו לבית-חולים כללי. האם זה ניתן?

ד. נצר:

כמה, לדעת פרופ' מר, נוכל לעזור, אנו, כוועדה לשירותים ציבוריים, על מנת שענין זה יבוא על סידורו?

(ב) לפני שנה-שנתיים, היו כאן נציגי "הדסה" והם טענו כי מחצית בית-חולים זה הוא ריק. אין חולי שחפת. הרי אין טעם לבוא אליהם בדרישה שהם ימשיכו לקיים את בית-החולים כמו שהוא.

הח"כ ארנס:

רצוני לשאול: כדי לסנוע תופעה בלתי-נעימה, שבית-חולים זה יעמוד חצי ריק, וכדי שבית-החולים הזה ייהפך לבית-חולים כללי, אזי זאת אפשר לעשות רק בתנאי אחד: סטטוס-קוו ימשיך לענין זה באופן יוצא מן הכלל, ושאנו כוועדת השירותים נספיע על שר האוצר שיוסיף לענין זה עוד תקציב של 200 אלף ל"י כדי להפוך את בית-החולים לכללי באופן הדרגתי, ואז "הדסה" היתה מקציבה לצורך זה גם מעלה הלאה.

זאת ועוד: כל אלה שעבדו בבית-חולים צפת ייקלטו, ולא יזו בלבד אלא שיווספו עובדים.

אני רואה בעיה זו כחסורה ביותר. ולכן אני מציע, אם יש לזה הסכמת משרד הבריאות, אזי ביחד אנו ניפגש עם משרד האוצר כדי לברר כיצד להתגבר על בעיה זו. לדעתי, אנו מוכרחים ללחוץ עד כמה שאפשר שלקראת התקציב הבא יהיה שינוי בסעיף זה.

אני מציע שאנו נזמין ליסיבה הבאה את באי-כח "הדסה", והיה, אם נצטרך להיפגש עם אנשי צפת, אז הייתי מעדיף לנסוע לצפת ולהיפגש אתם שם.

ש. כפרית:

בדברי היושב-ראש, אני מבינה שיש לדרוש מ"הדסה" להמשיך את השתתפותה בסכום של 200 אלף לירות. אבל אם אתה מוכן לבוא בדברים עם משרד האוצר ולהספיע עליו להקציב 200 אלף לירות, הרי בזה אתה משחרר את "הדסה". נראה לי כי אמור לנו לשחרר את "הדסה". יש לבקש את "הדסה" להמשיך להשתתף בהחזקת בית-החולים.

מ"ד דגון:
יש לי הצעת תיקון. נדמה לי כי טוב
שתתקיים פגישה עם "הדסה". כל צורת
סידור נדרשת השתתפות "הדסה". לדעתי, "הדסה" יכולה להיות
מושפעת מהשתתפות ועדת השירותים.

ה ו ח ל ט
להזמין לישיבה הבאה את באי-כח "הדסה"
לענין בי"ח צפת.

היו"ר מ. ארם:
אנחנו מעונינים לשמוע סקירה או הסברים
על תרכיב "סאלק". ישנה התרגשות בקרב
הציבור עקב תרכיב זה.

יש לנו סעיף נוסף אשר אותו העלתה חברת
הכנסת רות הקטין, והוא: בעיית המחזור החמור של רופאים בנגב
ובספר.

ה ו ח ל ט
להזמין את באי-כח משרד הבריאות לישיבה
הבאה, לשעה 8.30 בבקר, כדי לקבל סקירה
על תרכיב "סאלק".

ס. יונצ'מן:
רציתי לדעת, אם בהצעת התקציב לסנת הכספים
החדשה נקבע איזה שהוא סכום עבור בית-גחולים
לחולי רוח בעכו.

היו"ר מ. ארם:
סר הבריאות יענה הידום על כך בתשובה לסאילתה.

ר. הקטין:
רציתי לדעת, מה נעשה בקשר למרפאה אשר
בקריית-טמונה.

פרופ' מר:
היה הסכם בינינו לבין המועצה האיזורית,
שאנחנו נקים מרכז בריאות בתנאי שקופת-
חולים תקים מרפאה סם. לצערנו, ענין זה איננו מתקדם כי יש סם
סכסוך. קופ"ח טוענת כי אין לה רופאים. זוהי כמובן שאלה כללית.
אנו עכשיו מעבדים תכנית שלמה, כיצד לפתור את הבעיות הללו בכל
רחבי הארץ, ולא רק בקריית-טמונה.

היו"ר מ. ארם:
בקשר לסיור במוסדות הסעד בנצרת ובעכו,
אני מציע שנקיים אותו בשבוע הבא, ביום ב'.

ה ו ח ל ט
לקיים את הסיור במוסדות הסעד
אשר בנצרת ובעכו, ביום ב' הבא.

הישיבה ננעלה בשעה 10.45.